

HOMMAGE AZIZU MAGLAJLIJI BAKIRU

Atif Kujundžić

Sve stvari treba uraditi odmah kako na pamet i red dođu, bez odlaganja. Puno toga odlagali smo, prijatelju. Tako smo svemu i svačemu pridavali važnost i značaj i sada živi to kad više nema nas.

JEDAN JE ŽIVOT

Azizu Maglajliji
Bakiru, Bačku,
najdražem prijatelju

Noć se stuštila Bačko.
Ali, ako.
Mirno spava moj pas.
I ne vuče me misao,
tek smiču se slike.

Svu noć se putovalo željezničkom Drugom klasom
Do Jablanice.
Onada se vrludavo pješačilo u Prozor i Natrag.

Jer:

Prozor neće Pasti!

Prozor Rama Ščit

Neprobojan Štit.

Glavatičevo. Ulog. Bak.

Ti i ja sami u vlaku,

na uskotračnoj pruzi za Rudo.

Pored Lima na čistom zraku.

Ispred spomenika Prvoj proleterskoj.

Da.

Foča.

Kupanje na Drini,

u onom dijelu

koji joj Čehotina čini toplim.

Čehotina i studena Drina.

Noćni marš do Čajniča

i premorenost.

Tamo nas čeka dragi prijatelj

Biser Muharem,

opančar,

Čajniče.

Svi nosimo vunene čarape I

Muharemove Opanke.

Dragi, moj, Bačko.

Ko, uopće, može znati?

Ko može to da shvati?

Prozor Rama Makljen Ščit.

Ranjenike ne smijemo Ostaviti.

JABLANICA.

Kada je rekao Most da leti,

Modra se pod njim čudila rijeka.

Ko je taj ratnik, što se sjeti,

*Da mrtvim mostom spasi Čovjeka?**

Još nije bilo Spomen-doma

kojem su u zadnjem ratu uprljali Ime.

Struji Neretva u traverznama srušenog
Mosta

koje dijelom leže u riječnoj matici.

Izvijaju se tračnice kao put u Nebo

u kojem će ranjenici preživjeti.

Šutimo umorni i udišemo Svježinu

Ispod slabih reflektora.

Ujutro ćemo pored Neretve do Jabuke.

Potom uz Bak.

Možda se sitni ispnemo o Dobri

Prije nego padne Mrak.

Partizani sa nosilima peli su se cijeli Dan.

Nаш tabor je u nekropoli među Stećcima

Noć je i mjesečina.

Grije nas topli kamen

NADGROBNIKA.

Bezizgledno je

Rješavanje bosanske Enigme,

Ako ljudi nisu slični nama,

Dobri Moj.

Znam samo jednu, naivnu Stvar.

Dok je bolestan, moj mali pas, Benni,

kad mu priđem,

ima tek toliko snage,

da mi pruži svoju šapu.

Danas to čini zdrav.

Ti si to učinio, prijatelju.

Uostalom,

ti si mi dao knjigu

Džejmsa Heriota,

a potom i knjige

Konrada Lorenca.

Njemačku enciklopediju o psima.

Dragi,

Dobri moj Bačko.

Neka dragi i svemoćni Bog
bude milostiv prema tebi,
na sve načine.

Da.

Ti si prvi čovjek,
za kojega se molim
dobrom i svemoćnom Bogu,
jer:
Život je samo jedan.

Činiš što možeš
da taj život opstane.
Tako opstaje i dobri,
svemoćni i Jedini Bog.

Ima ga jer ima Života.

Život je jedina mogućnost
Jednoće Njegovoga Postojanja.
Zajedno sa Njim.
I nas dvojica smo zato tu.

Sada sam bez ikoga kao pas.
Barem Ti znaš Nas.

★ ★ ★

* Mišo Marić, o odluci Josipa Broza Tita
da poruši željeznički most u Jablanici,
kako bi Nijemci i četnici pomislili da je
odustao od prelaska Neretve.

** Bačko je spasio moga psa Benija, kad
su mu već otkazale zadnje noge

